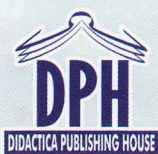

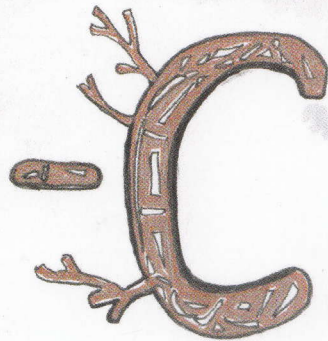
Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

NILLS

text și ilustrații: Gabriel Poenaru

ând o să vedem căprioarele? spuse Victor cu o voce în care se simțea nerăbdarea.

Era o zi mare pentru băiat. Tatăl său îi promisese că îl va duce să vadă ce fac iarna căprioarele. Lăsaseră mașina la marginea pădurii, și acum se îndreptau încet spre locul unde, iarna, pădurarii obișnuiesc să lase mâncare pentru aceste animale minunate. Nills, câinele lor, îi însoțea în această excursie, alergând în toate direcțiile și bucurându-se de zăpadă.

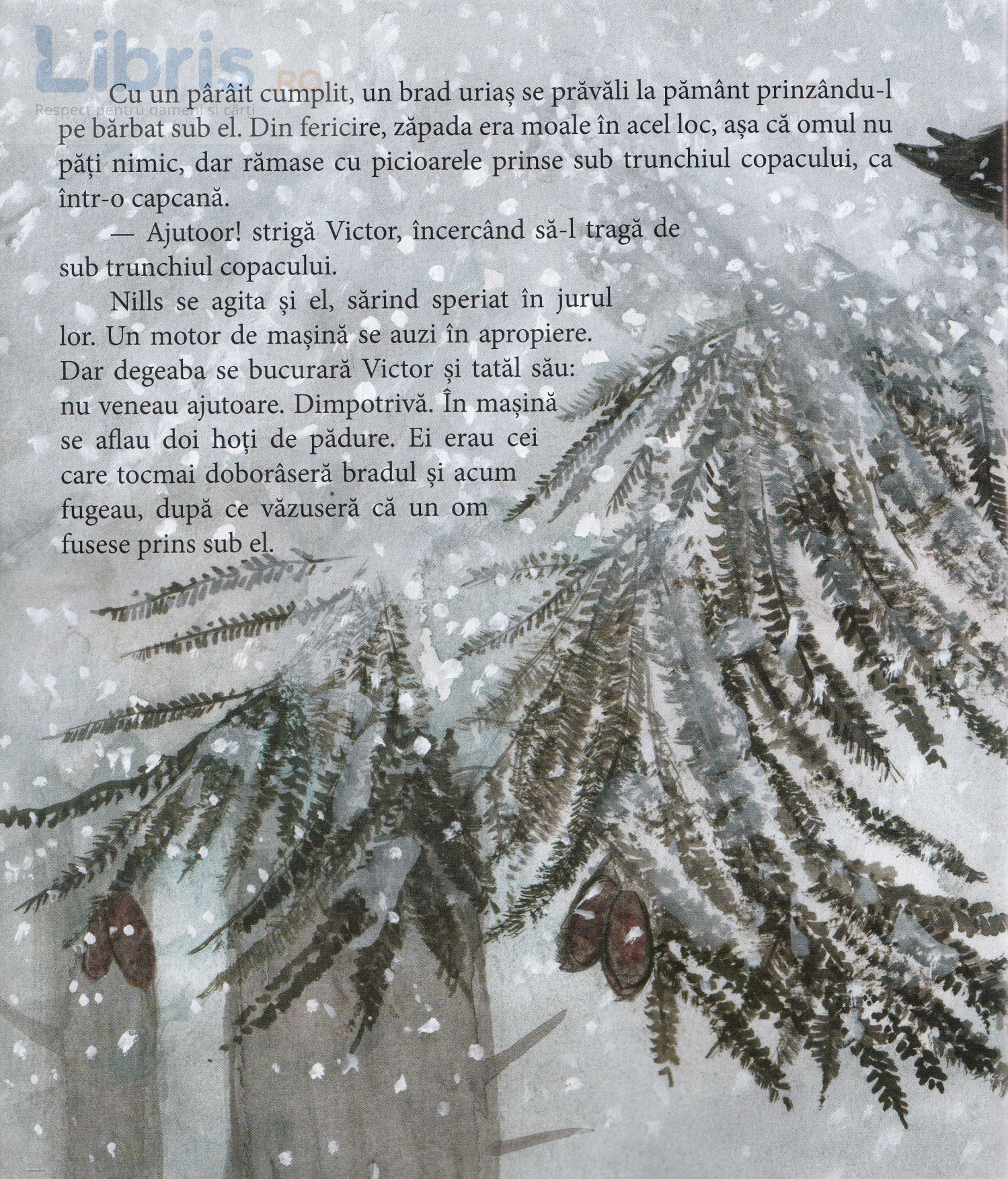

Deodată, un zgomot ciudat răsună
în liniștea albă. Nills începu să mârâie și
să adulmece neliniștit aerul.

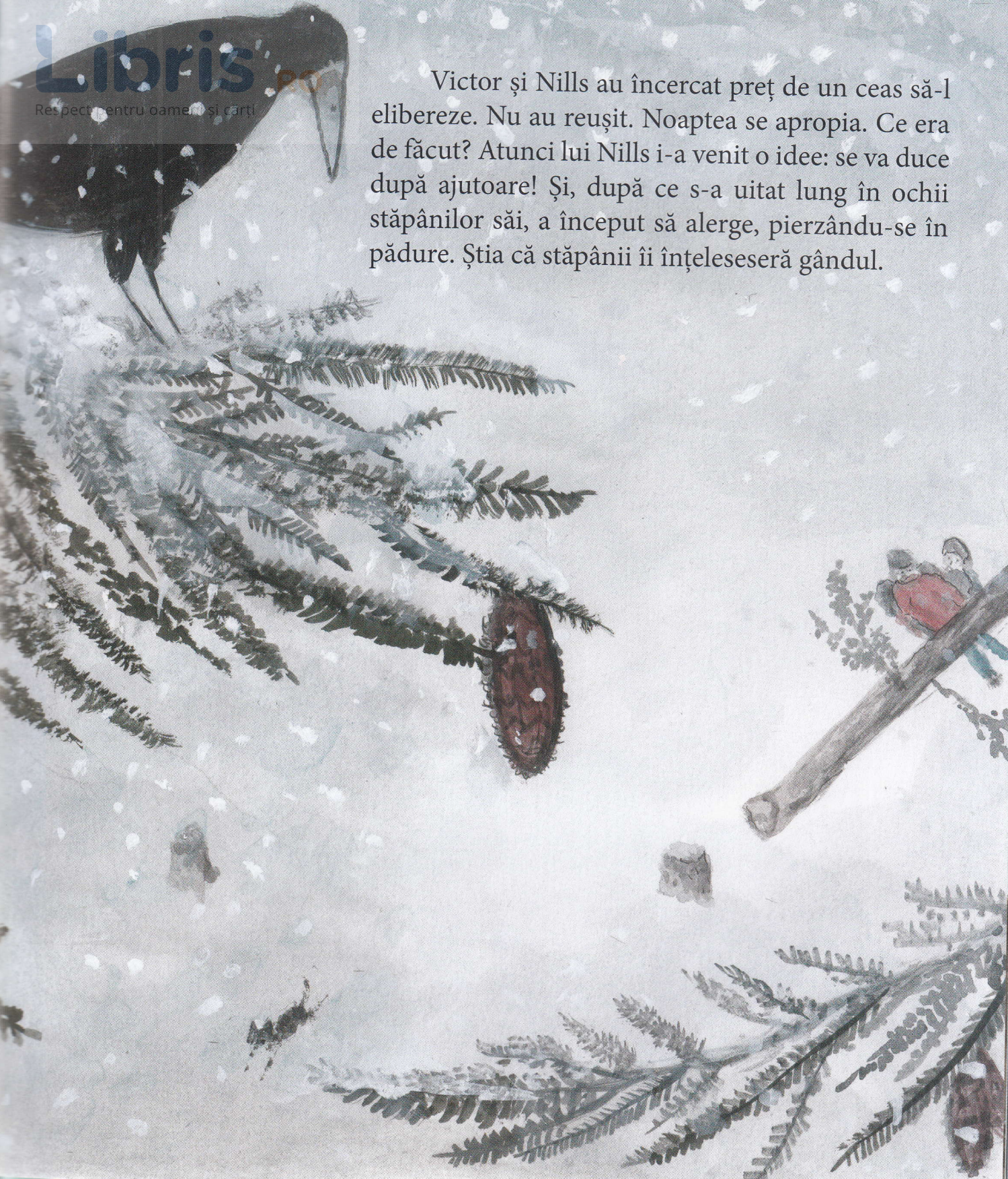
Cu un pârâit cumplit, un brad uriaș se prăvăli la pământ prinzându-l pe bărbat sub el. Din fericire, zăpada era moale în acel loc, așa că omul nu păți nimic, dar rămase cu picioarele prinse sub trunchiul copacului, ca într-o capcană.

— Ajutoor! strigă Victor, încercând să-l tragă de sub trunchiul copacului.

Nills se agita și el, sărind speriat în jurul lor. Un motor de mașină se auzi în apropiere. Dar degeaba se bucură Victor și tatăl său: nu veneau ajutoare. Dimpotrivă. În mașină se aflau doi hoți de pădure. Ei erau cei care tocmai doborâseră bradul și acum fugeau, după ce văzuseră că un om fusese prins sub el.

Victor și Nills au încercat preț de un ceas să-l elibereze. Nu au reușit. Noaptea se apropia. Ce era de făcut? Atunci lui Nills i-a venit o idee: se va duce după ajutoare! Și, după ce s-a uitat lung în ochii stăpânilor săi, a început să alerge, pierzându-se în pădure. Știa că stăpânii îi înțeleseră gândul.

Câinele știa că, undeva, înainte, drept printre copaci, era o gară mică. Șeful de gară îi cunoștea bine stăpânii, deci și pe el. Cu siguranță va înțelege că s-a întâmplat ceva rău și îl va ajuta.

Cu aceste gânduri alerga Nills printre fulgii de nea, care cădeau întruna și din ce în ce mai des. La un moment dat, Nills simți că s-a rătăcit.

— Ce mă fac acum? Cum mai ajung la gară? Cum voi mai putea să-l salvez pe stăpânul meu? lătră, privind îngrijorat în jur.

